

Szabadka

2018. november 28.

Szabadkán már többször jártunk, de a fő ok a „bevásárló turizmus” volt. Bátrabbak viszont időnként elsétáltak a város központjába és hozták a hírt, hogy kellene már egy "komoly" szabadkai utat is szervezni, mert látnivaló bőven van. Eljött ennek is az ideje. Még a nyáron egy éppen a Cuha-völgyet felfedező csoport javaslatára készült egy, nem a bevásárlásra kiélezett kirándulásterv. Nyertes csapaton nem változtatunk címszóval már nyáron összeállt az indulók személye. Most jött el az ideje ennek az útnak. Egy nagyon rövid, célirányos piacozás után indultunk a központba. Megnéztük a 13 legnagyobb nevezetességet, illetve a városházát is bejártuk egészen a torony kilátójáig. Lenyűgöző volt a rengeteg magyar motívumokkal, főleg piros, fehér, zöld színnel kifestett minden talpalatnyi hely. Vezetőinkkel is nagyon meg voltunk elégedve, hihetetlenül kedvesek voltak és nagyon sok mindent elmondtak. Megállapítható, hogy aki Zsolnay kerámiát szeretne látni, az menjen el Szabadkára, mert a világon máshol nincs ennyi.

A városnézés után következett a nap zárása Csúzán a híres-nevezetes Kovács Csárdában egy "kis" halétel vacsorával. Az ott elfogyasztott harcsapörkölt túrós csuszával és a pontyból készített hallé mellett többen haza is hoztak másféle ingyencsészt is. A mennyiségről inkább ne beszéljünk, mert még 3 napig úgysem akar senki sem enni az ott lévők közül.

